

Com saber si un dirigent català actua realment a favor del poble català?

"La marca de l'esclau és parlar la llengua de l'amo" Tàcit (c. 55-c. 120 d.C.)

Corol·lari: La marca de l'ocupat és fer seva la visió de l'ocupant

Estem en temps que considero molt prometedors però també molt confosos. Per això, i en relació al que vaig/anem vivint i al que vaig llegint, veient, escoltant i conversant (i somniant), i tenint en compte que per a que puguin aparèixer respostes diferents és necessari fer preguntes també diferents, darrerament m'he plantejat preguntes que jo no m'havia fet mai però que actualment considero cabdals, com "Quin és [El punt de vista català?](#)" i com "[Què és ser català?](#)".

Fa ja més d'un any vaig escriure que [L'obligació de Madrid és mantenir-nos presos](#) i espoliar-nos tot el que ens deixem espoliar fins a culminar [el nostre genocidi](#), que [estan executant conscientment i planificada](#) des de [molt abans de 1714](#). Per tant, no em queda cap il·lusió en ells perquè ja he après que siguin quins siguin els capitosts de Madrid, la seva actuació -adaptada al que les condicions "climàtiques" els obligui- [serà, sempre i en tots els àmbits, en contra nostra](#).

El que em preocupa cada cop més és l'actuació dels nostres dirigents. I per això considero que una tercera pregunta cabdal a fer-se ara és: **Com saber si realment un dirigent polític català actua a favor o en contra del poble català i de Catalunya?** I això al marge de si té "vuit cognoms catalans" o de si no té cap cognom català.

Pensant en quina pot ser la qüestió de referència fonamental que permeti contestar adequadament (és a dir, catalanament) aquesta pregunta, la "casualitat" ha fet que m'hagi trobat una frase de N'Àngel Guimerà (1845-1924) que ja he emprat altres vegades però que ara no tenia present: "**La llengua i la història són els botins més preuats a l'hora de sotmetre un poble**".

Una mostra de **l'enorme força del poble català** malgrat 303 anys d'estar empresonats a casa nostra per Madrid/Castilla/Estado-Español, i malgrat la seva permanent actuació [genocida en particular de la llengua catalana](#), és que cap dirigent polític pot pretendre tenir una influència important sobre els catalans (es sigui català bé per origen familiar, o bé per elecció voluntària) si no parla -encara que sigui amb dificultats- en català. Això ja deixa clarament assenyalat que quan polítics com N'Arrimadas, En García Albiol o En Rivera parlen en castellà, amb tota la intenció busquen: 1) [tenir influència entre els ocupants i els seus col·laboradors](#) per organitzar-los com a força de xoc contra nosaltres; i 2) recordar-nos que [els castellans són els nostres invasors](#).

Com a qüestió de referència queda, doncs, la Història. I estic insistint des de fa temps en la nostra Història (i en [els nostres avantpassats](#)) [com a la millor inspiradora](#) de la nostra vida i acció actuals. En efecte, sense conèixer d'on venim no podem decidir conscientment on volem anar, i sense [saber com érem](#) no podem decidir adequadament com volem ser.

Considero, doncs, que el criteri que hauríem d'aplicar és senzill però contundent: posar els nostres més de mil anys d'Història com a eix vertebrador de la nostra actuació avui. A més, [la força de la nostra autèntica Història](#) és el que considero explica la nostra supervivència fins avui com a poble diferenciat, i és el que ens dona l'alè per a tornar a estar dempeus. O sigui que: - un dirigent que actua en continuïtat amb la Història de Catalunya, és català; - i un dirigent que actua donant l'esquena a la nostra Història, no és català sinó anti-català. Dit d'una altra manera: - si un dirigent català actua ara prolongant la nostra Història a l'actualitat aplicant-la i prolongant-la, és un dirigent català; - i si un dirigent català actua ara negant o amagant la nostra Història, és un dirigent anti-català... per molt que pugui proclamar-se independentista.

És més: un dirigent independentista que ara actua negant o amagant la nostra Història és també un dirigent anti-català per molt que adopti formes que tenen una aparença molt radical: cremar fotos del Rey Felipe-VI-del-Reino-de-España, xiular l'himne estadoespañol, cridar "Putà España!" i semblant, tallar carreteres,... I en particular és anti-català un independentista que fa l'acte de [desobeir les lleis de Madrid com un acte de rebel·lia per sí mateix](#), enlloc de simplement ignorar les lleis castelles/estadoespanyolas o, millor, [rebutjar-les per ser lleis il·legals a terra nostra](#) ja que no han sigut paccionades a les Corts Catalanes, i perquè nosaltres ja tenim [les nostres lleis "des de sempre"](#): el [nostre Dret Català](#), les [nostres Constitucions Catalanes](#), la nostra [VETERANA República](#) del [Principat de Catalunya ocupada de 1714 ençà](#), etc.

Mentre ningú no proposi algun criteri millor, invito a aplicar aquest, que de moment és l'únic que conec... ja que sembla que ningú s'hagi fet aquesta pregunta.

Així cadascú podrà tenir clar quin dirigent català actua a favor de Catalunya i dels catalans.

I... ¡¡¡ que ningú es maregi si arriba a la mateixa conclusió que he arribat jo... i que compartiré en el proper enviament, incloent-hi les aportacions que rebí !!!

Barcelona, 28-3-2018

Lluís Botinas lagotacatalana@gmail.com www.lagotacatalana.cat

"Qui no es mou, no sent les cadenes" Rosa Luxemburg (1871-1919)

"L'home no és lliure si no és lliure el poble al que pertany" (Fèlix Cucurull, 1919-1996)